

e-chrya

visie door reflectie

Workshop 26 april 2015

De workshops van *e-chrya* zijn bedoeld om te *verbreden*, te *ontwikkelen* en te *ontdekken*.

Als groep, als netwerk, komen we bij elkaar om elkaar te leren kennen en van elkaar meer te leren over een onderwerp en onszelf daarin verder te scholen zodat we deze kennis in onze dagelijkse werkzaamheden kunnen toepassen.

Alternatieve geneeskunde en het genezend en herstellend vermogen

Wat zegt de dikke Van Dale over *al-ter-na-tief* (bijvoeglijk naamwoord)

1. de keus latend tussen twee zaken of mogelijkheden
2. anders dan de massa

Optie 1 lijkt ons te dwingen tot een keuze: òf-òf. Bij optie 2 kan het ook én-én zijn.

En wat is wanneer nou alternatief? In Nederland vinden we Chinese geneeskunde alternatief, maar in China vinden ze dat vast niet.

Voor de oudste geschriften over geneeskunde komen we terecht in India, bij **Ayurveda**, de moeder van alle geneeswijzen.

Ayurveda betekent letterlijk 'de wetenschap of kunst van het leven'. **Ayus** is een Sanskriet term voor 'leven' en **Veda** staat voor 'wetenschap' of 'kunst'.

Ayurveda komt oorspronkelijk uit India, maar heeft zich gedurende de eeuwen verspreid over Egypte, Griekenland, Rome, Tibet, China, Rusland en Japan. Ayurveda is vermoedelijk de oudste holistische geneeskunst van de wereld. Volgens schattingen is Ayurveda zo'n 5000 jaar oud.

Filmpje Ayurveda: www.ayu.nl

Een eveneens al langer vastgelegde geneeskunde is de **Traditionele Chinese Geneeskunde**

De Traditionele Chinese Geneeskunde (TCG) bestaat al duizenden jaren en is gebaseerd op een holistische benadering van de mens. Dat houdt in dat de mens als een onlosmakelijk deel van zijn omgeving wordt gezien. Het betekent ook dat lichaam en geest als één geheel worden beschouwd. Lichaam is geest, zeggen traditioneel Chinese geneeskundigen.

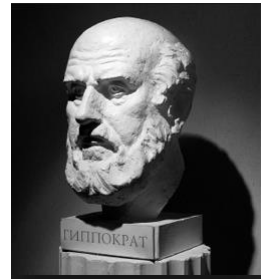

Alle processen in de mens zijn met elkaar verbonden. De lichamelijke, emotionele en geestelijke ontwikkelingen beïnvloeden elkaar voortdurend. Ziekte wordt dan ook niet gezien als een op zichzelf staand verschijnsel. Het is een lichamelijke of geestelijke uiting van een verstoring in het algehele welzijn. Deze verstoring ontstaat doordat de energiehuishouding in de mens uit balans is.

Westerse geneeskunde

De westerse geneeskunde is ontstaan uit de leerwijze van Hippokrates, de geneesheer die rond 450 VC voor het eerst de geneeskunde tot een rationele wetenschap maakte. Hij ging uit van waarneming en logica in plaats van vertoornde goden. Hij zette bovendien een hoge beroepsmoraal in door middel van een eedaflegging.

Deze *Eed van Hippocrates* wordt in een moderne versie nog steeds door medici afgelegd.

Klassieke Eed van Hippocrates (± 400 jaar v.Chr.)

Ik zweer bij Apollo de Genezer, bij Asklepios, Hygieia en Panakeia, en bij alle goden en godinnen, en ik roep hen als getuigen aan, dat ik deze eed en deze verbintenis naar beste weten en vermogen zal nakomen.

Ik zal hem die mij deze kunst heeft geleerd gelijk stellen aan mijn ouders, hem laten delen in mijn levensonderhoud en hem, als hij in behoeftige omstandigheden mocht komen te verkeren, steun verlenen. Zijn nakomelingen zal ik beschouwen als mijn broers. Ik zal hun die kunst onderwijzen, als zij die willen leren, zonder beloning en zonder schuldbewijs. Tot de voorschriften, voordrachten en heel mijn verder onderwijs zal ik toelaten mijn zonen en die van mijn leermeester, en de leerlingen die zich bij mij hebben ingeschreven en zich onder ede verbonden hebben aan de medische code, maar niemand anders.

Ik zal diëetregels naar beste weten en vermogen aanwenden ten bate van de zieken, maar van hen weren wat kan leiden tot verderf en onrecht. En ook niet zal ik iemand, daarom gevraagd, een dodelijk medicijn geven en ik zal ook geen advies geven van deze aard. En evenmin zal ik ook aan een vrouw een verderfelijke tampon geven. Rein en vroom zal ik mijn leven leiden en mijn vak uitoefenen. Ik zal niet snijden, zelfs geen steenlijders, maar ik zal dat werk overlaten aan degenen die daarin deskundig zijn.

In welk huis ik ook binnenga, ik zal er binnegaan ten bate van de zieken, mij onthoudend van elk opzettelijk onrecht en verderfelijke handeling in het algemeen, in het bijzonder van seksuele omgang met de lichamen van mannen of vrouwen, vrijen of slaven. Wat ik ook bij de behandeling, of ook buiten de praktijk, over het leven van mensen zal zien of horen aan dingen die nooit mogen worden rondverteld, zal ik verzwijgen, ervan uitgaande dat zulke dingen geheim zijn.

Moge het mij, als ik deze eed in acht neem en niet breek, goed gaan in mijn leven en in mijn vak en moge ik altijd aanzien genieten bij alle mensen, maar als ik hem overtreed en meinedig word, moge dan het tegendeel daarvan mij overkomen.

De Declaratie van Geneve (World Medical Association, 1948; laatste herziening 2006)

Op het moment van toelating als lid van de medische beroepsgroep:

Ik beloof plechtig mijn leven in dienst te stellen aan de mensheid; ik zal mijn leraren het respect en de dankbaarheid betonen die hen waardig is; ik zal mijn beroep gewetensvol en met waardigheid uitoefenen; de gezondheid van mijn patiënt is mijn eerste overweging; ik zal de geheimen die mij worden toevertrouwd, respecteren ook na het overlijden van de patiënt; ik zal met alle middelen in mijn macht vasthouden aan de eer en de nobele tradities van het medische beroep; mijn collega's zullen mijn broers en zussen zijn; ik zal niet toelaten dat overwegingen betreffende leeftijd, ziekte of gebrek, afkomst, ethnische oorsprong, geslacht, nationaliteit, politieke overtuiging, ras, seksuele geaardheid, sociaale status of welke andere factor dan ook, tussen mijn plicht en mijn patiënt komen; ik zal het hoogste respect voor menselijk leven behouden; ik zal mijn medische kennis niet gebruiken om mensenrechten en burgerlijke vrijheden te schenden, zelfs niet onder bedreiging; Ik maak deze beloften plechtig, in vrijheid en vanuit mijn eer.

Hippokrates zag het organisme, de mens, als één geheel en ziekte als een onvermogen van dat geheel om zijn integriteit te kunnen handhaven.

Onze westerse reguliere, “moderne” geneeskunde bestaat pas sinds 1870, toen Louis Pasteur van een aantal infectieziekten aantoonde dat ze door bacteriën worden veroorzaakt: ziekte komt van buitenaf. En moet door antibiotica (middelen van buitenaf) worden genezen.

Vanaf die tijd wordt geneeskunde meer en meer “op de micrometer” bedreven, met specialismen voor elke aandoening en elk onderdeel van ons lichaam.

Toch zie je ook binnen de westerse geneeskunde een tendens om de alternatieve én-én benadering te kiezen en om gebruik te maken van reeds lang bestaande kennis van natuur en natuurlijke middelen.

Zie daarvoor de krantenartikelen die begin april verschenen in het dagblad **Trouw**.

Middeleeuws medicijn smooit ziekenhuisbacterie in de kiem. *Trouw 2 april 2015*

Het rituele kruid kan heilzaam zijn. *Trouw 7 april 2015*

Eigenlijk logisch: wanneer in westerse medische kringen gesproken wordt over alternatieven, dan zegt men vaak “het zit tussen de oren”.

En wat zit er nou tussen onze oren? Inderdaad: ons brein, dat geweldige orgaan dat ons hele lichaam bewust en onbewust aanstuurt. Tussen de oren weten wij exact hoe we ons lichaam moeten aansturen.